

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/209/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110228327
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4110228327.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti povinnému: M. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXX, o vymoženie sumy 2.293,87 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 20. mája 2011, č. k. 19Er/839/2010-11, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Patrícia Baďuru so sídlom Exekútorského úradu: Viedenská cesta 5, Bratislava, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 29. 10. 2010. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2, 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok), § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o rozhodcovskom konaní), § 25 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 2 písm. a) a b), § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch), § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 01. 2008, ako aj § 4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch a § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Pri preskúvaní žiadosti o udelenie poverenia, návrhu oprávneného, exekučného titulu a priloženej zmluvy o úvere zistil, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na podklade zabezpečovacej zmenky, ktorá nemala byť vystavená a následne prijatá veriteľom, nakoľko v zmysle § 4 ods. 6 druhá veta Zákona o spotrebiteľských úveroch príslušenstvo pohľadávky (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) smie tvoriť maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, pričom zo zmluvy o úvere jasne vyplýva, že výška zmluvných pokút presahuje zákonom stanovenú hranicu 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Okrem toho zistil, že zmluva o úvere má povahu spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na znenie § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka účinného od 01. 01. 2008, ako aj na znenie § 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Navyiac zastal názor, že aj samotné dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu, bolo neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Svoj názor oprel o to, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádzal v znevýhodnenom postavení, pokiaľ išlo o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho viedla k prístúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Aj v predmetnom prípade povinný nemal možnosť

podstatným spôsobom obsah predmetnej zmluvy ovplyvniť, nakoľko jej súčasťou boli aj všeobecné obchodné podmienky. Povaha zmluvy bola teda adhézna, teda spotrebiteľ ju mohol prijať buď ako celok resp. odmietnuť. Obsah rozhodcovskej doložky bol dodávateľom vopred pripravený. Na základe uvedených skutočností konštatoval, že exekučný titul nemohol nadobudnúť materiálnu vykonateľnosť, ktorá je v zmysle § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku nevyhnutnou vlastnosťou exekučného titulu, na podklade ktorého sa môže vykonávať exekúcia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V prvom rade poukázal na skutočnosť, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nesprávne aplikoval právny predpis a to § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko toto ustanovenie bolo do Zákona o spotrebiteľských úveroch prijaté novelou, ktorá nadobudla účinnosť dňom 01. 01. 2008 a Zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá dňa 14. 04. 2007. Vzhľadom na uvedené bol toho názoru, že zmenka je platná, a teda plnenie priznané rozhodcovským rozsudkom na jej podklade nebolo v žiadnom prípade v rozpore so zákonom. Okrem toho namietal, že možnosť riešenia sporov v rozhodcovskom konaní bola v zmluve dohodnutá v článku 18 ods. 18.1. Z uvedenej formulácie vyplývalo, že osoba podávajúca žalobu, ktorou môže byť tak veriteľ, ako aj dlžník sa môže rozhodnúť buď pre konanie pred všeobecným súdom, alebo pred rozhodcovským súdom. Zastal pritom názor, že uvedené ustanovenie zmluvy je v súlade s Prílohou č. 1 k smernici 93/13/EHS písm. q), ktorá hovorí o podmienke zmluvy, a nie o rozhodcovskej doložke. Osobitne poukázal aj na dôvodovú správu k § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a vychádzajúc zo zákonného textu predmetného ustanovenia bol toho názoru, že predmetná rozhodcovská doložka nie je v žiadnom prípade neprijateľnou podmienkou. Vychádzajúc z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku považoval rozsah preskúmvacej právomoci exekučného súdu vo vzťahu k exekučnému titulu daný a vymedzený na preskúmvanie materiálnej a formálnej vykonateľnosti exekučného titulu a na posúdenie rozporu plnenia priznaného exekučným titulom ako plnenia objektívne možného, plnenia právom dovoleného alebo plnenia v súlade s dobrými mravmi. Dodal, že posúdenie hmotnoprávneho základu plnenia je obmedzené len na nachádzacie konanie ako také, čo je dané § 35 zákona o rozhodcovskom konaní, ust. § 51 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní k ust. § 159 ods. 3 OSP, § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní v znení do 30. 06. 2009 a v znení po 01. 07. 2009 a oddelením nachádzacieho konania a konania exekučného. V rámci rozsahu preskúmvacej právomoci súdu poukázal na body 37, 40 a 47 rozhodnutia Asturcom. Namietal, že pre konanie o výkon rozhodnutia neexistujú žiadne ustanovenia o práve súdu posudzovať otázky, ktoré mohli byť posúdené v predchádzajúcich štádiách konania. Exekučný súd tak konal nielen bez zákonnej opory, ale v hrubom rozpore s právom EÚ, z ktorého v obsahu odôvodnenia súd vyvodzuje svoju právomoc.

Sudca súdu prvého stupňa sa podľa § 374 ods. 4 OSP vyjadril tak, že odvolaniu oprávneného nemieni vyhovieť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnený svojím návrhom zo dňa 14. 10. 2010, doručeným súdnemu exekútorovi dňa 29. 10. 2010, požiadal súdneho exekútora JUDr. Patriciusa Bađuru so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, Viedenská cesta 5, o vykonanie exekúcie voči povinnému na vymozenie sumy 2.293,87 eura s príslušenstvom. Za exekučný titul označil Rozhodcovský rozsudok, vydaný rozhodcom Mgr. Erikom Končokom dňa 18. 01. 2008, sp. zn. RK-1489/07-EK, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01. 03. 2008 a vykonateľnosť dňa 05. 03. 2008. Vyššie označený súdny exekútor doručil dňa 02. 11. 2010 súdu prvého stupňa žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ku ktorej pripojil i návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000070841 zo dňa 12. 04. 2007, plnú moc a výpis oprávneného z obchodného registra. Následne súd prvého stupňa preskúmvaným uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti postupu súdu prvého stupňa považuje za potrebné uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 13. októbra 2011, sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46, zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul (ne)bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to, či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t.j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť, nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2013, sp. zn. 4Co 31/2013)

Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offo) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

Nemožno preto prisvedčiť odvolateľovi v tom, že by súd prvého stupňa ako exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti zverenej Exekučným poriadkom, keďže v preskúmvanej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup súdu prvého stupňa, ktorý po podaní žiadosti

súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská doložka bola uzavretá platne. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k zrušeniu tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky súd prvého stupňa len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

K samotnému záveru súdu prvého stupňa v súvislosti s rozhodcovskou doložkou (jej prijateľnosti, a teda platnosti) treba uviesť, že rovnako ako súd prvého stupňa, aj odvolací súd posúdil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy a s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka tým absolútne neplatnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa. Podstatnou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti tohto dojednaní je skutočnosť, že táto podmienka nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a celkom zjavne nemal spotrebiteľ reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Formulácia rozhodcovskej doložky, obsiahnutá v bode 18. 1 Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profireal Slovakia, spol. s r. o. neumožňuje dať klientovi možnosť neprijatť rozhodcovskú doložku, nakoľko rozhodcovská doložka je vsunutá medzi ostatné podmienky, drobným ťažko čitateľným písmom, čo značne sťažuje oboznámenie sa s úverovými podmienkami veriteľa, na ktoré zmluva odkazuje. Rozhodcovská doložka uvedená v zmluve umožňujúca dodávateľovi výber rozhodcovského konania nenapĺňala záujem na ochrane spotrebiteľa, pretože z hľadiska ochrany spotrebiteľa nie je rozdiel medzi výhradnou rozhodcovskou doložkou a voľbou dodávateľa, ktorý spotrebiteľovi rozhodcovské konanie vnúti ako najvhodnejší spôsob rozhodovania sporu. Okrem toho pri rozhodcovskej doložke si spotrebiteľ nemal ani možnosť zvoliť vlastného rozhodcu, pretože oprávnený nielenže určil okruh rozhodcov, ale vymienil si aj možnosť zvoliť náhradného rozhodcu, a teda možnosť výberu je len zdanlivá a v praxi sa skutočne vôbec nenapĺňa. Navyše, zmluva je podpisovaná v čase nižšej bdelosti klienta, kedy sa klient najmä sústreďuje na získanie finančných prostriedkov a nepredpokladá, že by sa dostal s ich platením do omeškania. Záverom odvolací súd tiež dodáva, že rozhodcovská doložka nespĺňa ani požiadavku písomnej formy, ktorá je klasifikovaná jej neplatnosťou, pretože nebola podpísaná účastníkmi zmluvného vzťahu. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať.

V tejto súvislosti pre úplnosť odvolací súd dodáva, že ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka podáva len príkladný výpočet neprijateľných podmienok uvedených v spotrebiteľských zmluvách. Prijateľnosť podmienok uvedených v spotrebiteľskej zmluve bolo preto možné skúmať aj z iných hľadísk, než v tomto ustanovení výslovne uvedených, najmä z tých, ktoré boli v súlade so Smernicou tak, ako tomu bolo v danom prípade.

Odvolací súd z uvedených dôvodov námietky oprávneného uvedené v odvolaní považoval za neopodstatnené a zhodne so súdom prvého stupňa má za to, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, nakoľko exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie. Uvedené nenaruša ani skutočnosť, že súd prvého stupňa okrem právomoci rozhodcovského rozsudku nadbytočne skúmal aj skutočnosti týkajúce sa blankozmenky a jej zákonných náležitostí. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP a povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, napriek tomu, že bol v odvolacom konaní úspešný a to z dôvodu, že si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.